

Моєму синові.

Ти — найбільше диво у моєму житті!

ПОЧИНАЙТЕ ЧИТАТИ ТУТ: ЦЕ ВАЖЛИВО!

Передмова — це такий розділ у книзі, який зазвичай читає тільки редактор. Ніде правди діти — я й сама його не читаю. Проте зараз маю вагомі причини просити вас почати з передмови. Найважливіша інформація — саме тут.

★ Передусім маю вас попередити: ця книжка призначена для читання дорослими дітям і не підходить для самостійного читання малюками. Річ у тім, що, крім казочок, вона містить деякі хитрощі та практичні поради щодо виховання малюків, про які їм краще не знати.

🌸 До того ж терапевтична казка, на відміну від звичайної, має не лише цілющий вплив, а й певні особливості застосування, як і будь-які ліки. Чи магія — що вже вам ближче. І дітей про це теж краще не повідомляти, щоб не звести нанівець терапевтичний ефект від казки й не позбавити їх відчуття дива.

★ Щоб казка «запрацювала», потрібно знати, як правильно з нею поводитися. Це той випадок, коли перше враження вдруге справити не вдасться і потім дійсно стане запізно.

Щоб такого не сталося, ознайомтеся з рекомендаціями щодо користування терапевтичними казками до того, як почнете читати їх дітям. І з самими казками теж.

🌸 Перед кожною казочкою (чи добіркою казок, об'єднаних спільною темою) міститься невеличке пояснення, яку саме проблему вона допомагає розв'язати, а після казки — поради, як посилити її терапевтичний ефект. Ця інформація лише для дорослих — пам'ятайте про це!

Наприкінці книги є посилання на мою робочу сторінку — на той випадок, якщо вам буде цікаво більше дізнатися про зцілення казкою і про те, чиїм породам щодо виховання дітей ви довірилися.

Я вам щиро дякую за цю довіру, бажаю користі від читання й казкового дитинства вашим малюкам!

Тетяна Крюкова

ТЕРАПЕВТИЧНА КАЗКА: ІНСТРУКЦІЯ ДО ЗАСТОСУВАННЯ

Читати обов'язково!

1. Підготовка до читання

Із казкою дитину найкраще знайомити, коли вона розслаблена та спокійна, наприклад незадовго до сну. Перш ніж розпочати читання, подбайте про атмосферу довіри й безпеки для маленького читача: гарний настрій, затишний вечір, ви поряд. Тоді малеча буде повністю відкрита до того, що ви хочете їй донести. Якщо того дня, коли плануєте читати казку, малюк мав сильні емоційні переживання (як позитивні, так і негативні), читання краще перенести на інший, більш спокійний день.

Буде чудово, якщо ви зможете так чи інакше «підлаштувати» казку під ваші конкретні обставини. Наприклад, головний герой буде того ж віку, що й ваша дитина, і матиме волосся й очі такого самого кольору, або ім'я його буде дещо схожим чи він займатиметься таким самим видом спорту тощо. Так дитині легше підсвідомо порівняти себе з казковим персонажем, «приміряти» історію на себе — і казка матиме кращий ефект. Але тут важливо бути дуже обережними і не переборщити — аби дитина не здогадалася, що ця казка має до неї безпосереднє відношення. Інакше терапія може втратити всю ефективність, а ви — довіру.

У жодному разі не кажіть малюкові, що казка для нього чи про нього або що вона якась особлива. Щоб дитина уважно й заці-

кавлено слухала, оточення має бути комфортним для неї, а казка подана легко й невимушено. Будь-які паралелі з життям малечі проводити вкрай небажано, інакше у дитини може спрацювати психологічний захист: неусвідомлюваний психічний процес, спрямований на мінімізацію негативних переживань. Малюк підсвідомо чинитиме опір усьому, що чутиме, і казка в такому разі просто не матиме ефекту.

подавайте її як звичайну історію перед сном, ніби випадково. Тоді дитина не почуватиметься винною, не почуватиме страху, сорому чи дискомфорту. Вона просто слухатиме цікаву історію без будь-яких неприємних психологічних наслідків, зможе дізнатися про щось нове, проаналізувати, порівняти, поміркувати над почутим у комфортній для себе обстановці.

Якщо ваша дитина досить доросла і ви їй давно не читаете вголос, то можна запропонувати синові чи доньці прочитати казку самостійно.

2. Процес читання казки

Можливо, вам знадобиться прочитати казку декілька разів. Добре, якщо її читатиме одна людина, якій дитина найбільше довіряє. Якщо вперше її прочитав тато, нехай і наступного разу читає теж він. Це не критично, але бажано. Іноді малеча сама обирає, кому довірити читання. У такому випадку задовольніть її бажання. Другий дорослий може перебувати поруч, якщо це не завадить атмосфері довіри й невимушеності.

Читати історію краще негучним, спокійним голосом. Фрази та слова, НАПИСАНІ ВЕЛИКИМИ ЛІТЕРАМИ, виділяйте голосом та ін-